

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Υ
Χ
Ο
Ν

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἐναβολή Σεμιναρίου, Συνέδριον Δ. Σ. Νοσοκόμων, Ἑλληνίδες Ἱεραπόστολοι » ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !
ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ :	Λοιμῶδης ἥπατιτις
THELMA JUGLES	Περὶ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως τῆς Νοσηλευτικῆς (Μετάφρ. Δ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ)
Α. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ : Στὴ Θάλεια Σταματοπούλου
ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ : Ἡ Ἐναγνώρισις τῆς Ἀδελφῆς
N. M. ΑΜΟΣΩΦ : Τὶ συνέβη κατὰ τὴ διάρκειαν μιᾶς ἀξέχαστης ἡμέρας
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ :
ΠΕΝΘΗ Ἄρ. Λεκοῦ - Χρ. Μοράτου - Γεωργιάδου
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀγαπημένες μας Συνάδελφοι,

Μὲ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀνοίξεως ἐορτάζομεν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὴν κατ' ἐξοχὴν Λαμπρὰν Ἑορτὴν μας.

Μετὰ τὴν ἐπὶ ἔτη ἐξιλεωτικὴν ζωὴν τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον καὶ τὸ τελειωτικὸν Πάθος, ἔρχεται ἡ πανηγυρικὴ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις καὶ ἡ ἐπουράνιος πλησίον τοῦ Πατρὸς ἐπάνοδος Του.

Τὸ ἐξαιρετικὰ χαρμόσυνον αὐτὸ γεγονός ἐορτάζομεν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ αἰῶνων, ἀνταλλάσσοντες μεταξύ μας τὸν εὐφρόσυνον χαιρετισμόν :

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» λοιπὸν καὶ τὴν πασχαλινὴν ἀγάπην, χαιρετᾷ ἡ «Ἑλληνὶς Ἀδελφὴ» τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναδέλφους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

Εἴθε ἡ ἀνάμνησις τῶν γλυκῶν καὶ συμπαθητικῶν αὐτῶν ἡμερῶν μὲ τὰς τόσας ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας, κατὰ καιροῦς, πολλαὶ συνεορτάσαμε, νὰ συσφίγξῃ τοὺς ἀδελφικοὺς δεσμοὺς μεταξύ μας καὶ κυρίως :

Εἴθε ἡ Εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Θεοῦ μας νὰ εἶναι μὲ ὅλες μας, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ καὶ νὰ μᾶς βοηθῇ εἰς τὴν ζωὴν μας.

ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἐκ πολλῶν πλευρῶν καὶ ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὅποια, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, παρακολουθοῦν τὴν ἐργασίαν τῶν Ἀδελφῶν, ἀκούει κανεὶς συχνὰ νὰ ἐκφράζονται παρατηρήσεις, ὅτι ὁ κόσμος γενικὰ, δὲν δείχνει ἀπέναντι τῶν Ἀδελφῶν τὴν δέουσαν ἐκτίμησιν.

Οἱ Ἀδελφές, ἐσυνήθισαν νὰ κάνουν τὸ καθήκον τους, ὄχι μόνον ὡς ἐφαρμογὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν των γνώσεων ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν προσφορὰν τῶν ψυχικῶν των δυνάμεων (προσόντων) ὡς ἀφοσίωσις, αὐταπάρνησις κλπ., χωρὶς νὰ περιμένουν ἀναγνώρισιν ἔπαινον ἢ ἀνταπόδοσιν.

Ὅμως, τοῦτο μπορεῖ νὰ ἔχη δυσάρεστες συνέπειες ὅταν βλέπουμε νέες κοπέλες, προτοῦ ἀποφασίσουν μίαν σταδιοδρομίαν, νὰ στέκονται ἐπηρεασμένοι καὶ ἀναποφάσιστοι, ἂν μὴ καὶ ἀμφιταλαντευόμενοι, ἐμπρὸς εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

Ἀκόμη τελευταίως, δύο ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες Ἀδελφές, ἢ μία μὲ ἀρίστην σταδιοδρομίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἢ ἄλλη τῆς περιφερείας πρωτευούσης, μὲ πικρὸν παράπονον ἀνέφεραν τὸ γεγονὸς τῆς μὴ ὑπάρξεως ἀναλόγου ἐπαγγελματικῆς ἐκτιμήσεως, ὄχι βέβαια διὰ τὸ ἄτομόν των ἀλλὰ διὰ τὸ σύνολόν μας ὡς Ἀδελφῶν καὶ διὰ τὸ λειτούργημά μας.

Ἄν ἐξετάσουμε τὸ πρόβλημα αὐτό, θὰ ἴδοῦμε ὅτι, ὅπως εἰς ὅλα τὰ προβλήματα, οἱ ρίζες καὶ οἱ αἰτίες εὐρίσκονται εἰς ἀμφότερες τὶς πλευρῶν, τὸσον τῶν Ἀδελφῶν ὅσον καὶ τοῦ Κοινοῦ.

Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἀρκοῦμεθα εἰς τὸ νὰ μεμριμοιοῦμε, ἔστω καὶ ἂν, γενικὰ, ἔχουμε δίκαιον ὀρθότερον εἶναι νὰ σκεφθοῦμε τί θὰ μπορούσαμε νὰ κάμουμε διὰ νὰ διορθώσουμε αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἢ ὁπεία, φυσικά, τὸσον μᾶς ἀφορᾷ ὡς συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην διὰ τὴν ἐπιζητούμενην λύσιν τοῦ προβλήματός μας: Ὑποβάλλομεν μερικὰς σκέψεις καὶ προτάσεις.

Ἐμεῖς οἱ Ἀδελφές θὰ πρέπει Ἰον) νὰ ἐργαζώμεθα, θὰ ἔλεγα, καὶ νὰ ζοῦμε,

ὑποδειγματικά. Δὲν λέγω ὅτι τοῦτο δὲν συμβαίνει καὶ σήμερα, ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ τονίσω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἡ βᾶσις τῆς ἀναγνωρίσεως τὴν ὁποίαν ἐπιζητοῦμεν. Ἡ ἐργασία μας θὰ ἐπισύρῃ τὴν πρώτην ἀτομικὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμόν.

Αὐτὸ ποὺ γράφομεν, ἀφορᾷ ὅλες τὶς Ἀδελφές, ἀλλὰ κάπως περισσότερον ὅσες κατέχουν ὑψηλότερες θέσεις, ὥστε αἱ νεώτεροι νὰ ἔχουν ζωντανὰ παραδείγματα πρὸς μίμησιν.

2ον) Ἐν συνεχείᾳ ἐμεῖς πάλι, μὲ τὸν ἀναμεταξύ μας δεσμόν, τὸν «Σύνδεσμον», τὴν ἀλληλοβοήθειάν μας καὶ τὴν ὑποστήριξιν μας θὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἀτομικὴν ἐκτίμησιν εἰς ὅλον τὸ Σῶμα τῶν Ἀδελφῶν ὥστε νὰ γίνῃ αὕτη γενικὴ.

Δὲν δεχόμεθα ἕναν ἀτομικὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἀναγνωρίζοντες ὅτι ὅλες μας εἴμεθα συνάδελφοι μὲ τὶς ἴδιες γνώσεις, ἰκανότητες καὶ ψυχικά προσόντα, μεταφέρομεν τὸν ἔπαινον εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐργασίας τῶν Ἀδελφῶν — τὴν νοσηλείαν — εἴτε αὕτη ἔχει θεραπευτικὸν εἴτε διαπαιδαγωγικὸν καὶ προληπτικὸν χαρακτήρα, ἀναγνωρίζουσαι ὅτι μόνον μία πλήρως ὀργανωμένη ὑπηρεσία μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὴν κοινωνίαν.

3ον) Διὰ νὰ μπορούμε νὰ ἀποδίδωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον, δίδεται ἢ συμβουλή στὶς νέες Ἀδελφές, ὅπως παραμερίζουσαι τὶς δίκαιες, πολλὰς φορές, φιλοδοξίας των, νὰ ζητήσουν καὶ ν' ἀκολουθήσουν τὴν γνώμην τῶν Προϊσταμένων των, εἴτε τῆς Σχολῆς εἴτε τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν, σχετικὰ μὲ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν πρωτοδιορίζονται. Κάθε μιά μας θὰ ἀποτελέσῃ ἕναν μικρὸν κρίκον τῆς ὅλης Ὄργανώσεως, καὶ τότε ἢ Ὄργάνωσις θὰ προβληθῇ ὡς σύνολον, ὡς ἐργασία μὲ ἀξίαν καὶ καλὰ ἀποτελέσματα καὶ μαζὶ μὲ τὴν Ὄργάνωσιν καὶ σὲ μᾶς ὅλες, θὰ ἔλθῃ αὐτομάτως ἢ ἀναγνώρισις.

Τώρα σχετικῶς μὲ τὸ Κοινόν. Νομίζομεν ὅτι καὶ ἐδῶ ἐμεῖς ἔχομεν τὸν κύριον λόγον. Πρέπει τὸ Κοινὸν νὰ διαφωτισθῇ σχετικὰ μὲ τὸ περιεχόμε-

νον τῆς ἐργασίας τῶν Ἀδελφῶν. Ἐφ' ὅσον δὲν τὴν γνωρίζει, δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ, νὰ τὴν ἐκτιμήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν τὴν ἐργασίαν καὶ ὅσες τὴν ἐκτελοῦν. Πρέπει νὰ διαμορφώσουμε εἰς τὸν λαόν, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, ἐκεῖνο πὸν λέμε «Υγειονομικὴ συνείδησι», δηλ. ὁ κόσμος πρῶτα - πρῶτα νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τῆς υἰείας, καὶ ὄχι νὰ τὴν ἀναζητᾷ μόνον ὅταν τὴν χάσῃ, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἄτομα πὸν ἐργάζονται δι' αὐτὴν (τὴν υἰείαν τοῦ λαοῦ δηλαδὴ) εἰς τὰς υἰειονομικὰς ὑπηρεσίας.

Βέβαια γιὰ τὴν διαφώτισιν χρησιμοποιοῦνται στατιστικά, ὁμιλίαι, φυλλάδια, ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ κλπ. σὲ ὅλα ὅμως αὐτὰ συμμετέχει καὶ ἡ Ἀδελφή.

Ἡ Ἀδελφή πρέπει νὰ ζῆ μέσα στὴν κοινωνία μὲ κοινωνικότητα καὶ γνωριμίες, ὥστε κάθε τῆς παρουσία νὰ εἶναι μιὰ ζωντανὴ εἰκόνα διαφωτίσεως, καὶ ἂν ἀναμιχθῆ ἐνεργότερον, μὲ μίαν ὁμιλίαν π.χ., πὸν νὰ ἔχῃ ἰσχυρὰν ἀπήχησιν.

Ἐνα ἄλλο μέτρον καὶ πολὺ σπουδαῖον ἐκ μέρους μας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματός μας εἶναι νὰ ἀυξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀδελφῶν. Μόνον ὅταν ὑπάρξουν πολλαὶ Ἀδελφαὶ σὲ ἐπιστημονικὰ ὀργανωμένες υἰειονομικὲς ὑπηρεσίες μὲ καλὰ ἀποτελέσματα, θὰ φανῆ τί μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν αἱ Ἀδελφαὶ ἀτομικῶς καὶ ὁμαδικῶς, πόσο μποροῦν νὰ συντείνουν γιὰ νὰ ἀλλάξῃ ὁ τρόπος ζωῆς καὶ νὰ γίνον πολ- λές οἰκογένειες εὐτυχέστερες. Καὶ τότε θὰ ἀκούσουν ἕνα γενικὸ εὐχαριστῶ καὶ θὰ ἀναγνωρισθοῦν.

Νὰ μὴ λησμονοῦμε: χρειάζονται ἀφ' ἑνὸς ὑψηλὰ ἰδανικά καὶ πλήρης ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐργασθοῦμε, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ μᾶς τίς ἴδιες μέσα στὸ Σῶμα μας, ὀργάνωσις μὲ ἀρχὰς καὶ ἱεραρχίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ πειθαρχοῦμε, διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸ Κοινὸν τὴν εἰκόνα κοινοφελῶν ἐργατριῶν, πὸν καὶ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς στεκόμεθα πολὺ ψηλά.

